

ladt mig at begære Ordet. Jeg kan give min Tilslutning til de Udtalelser, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og konstatere, at det er rigtigt, hvad han har udtalt. Fra vor Side blev der, saavel straks da Ministeren var til Stede som ogsaa ved de senere Forhandlinger, fremhævet, at vi i hvert Fald ikke vilde være med til at give en Hædersgave til de velstillede Veteraner fra 1848—50. Det er tydeligt fremsat fra vor Side og har ikke kunnet misforstaas, og der har ikke med Sandhed kunnet afsendes en Skrivelse til Finansministeren om, at hele Udvalget var enig i den omtalte Henseende. Det ærede Medlem for Løvel oplæste Forhandlingsprotokollen for Mødet den 15., eller var det den 23. November, jeg husker ikke Datoen, men altsaa for det Møde, hvori Sagen blev forhandlet, og, efter hvad jeg forstod, gaar Tilføjelsen ud paa, at Udvalget som Helhed skulde have sluttet sig til Sagen. Men den har ingen Sinde været forhandlet i Udvalget, uden at vort Standpunkt ved vor Ordfører er kommet frem, og dette Standpunkt er, at vi i hvert Fald ikke ville være med til en Hædersgave til de velstillede Veteraner.

Med Hensyn til selve Forslaget om en Hædersgave skal jeg sige, at man her er gaaet et godt Skridt videre end nogen Sinde før, idet det nu skal være en livsvarig Hædersgave. Jeg ser saaledes paa Sagen, at den Form, Forslaget nu har faaet, er en Forherligelse af Krigen, og det kan jeg ikke paa nogen mulig Maade være med til. Jeg tror ogsaa, den højt-ærede Finansminister forleden fordømte Krigen, men hvorfor skulle vi da forherlige den? Jeg er med til at understøtte dem, der lide under Krigens Følger, vi have en Pligt til at støtte dem, der trænge til det, men vi have i Finansudvalget altid taget Afstand fra at give til de velstillede.

Jensen-Sønderup: Jeg vil, foranlediget af en Udtalelse af det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), gøre opmærksom paa, at det ikke en Gang er en Undskyldning, at 3 Medlemmer kunne have husket fejl af, hvad der er foregaaet i Finansudvalget, for der blev ved 1ste Behandling fra min Side givet dem tilstrækkelig Anledning til at undersøge, efter Finansudvalgets Kopibog, hvad der maatte staa i Skrivelsen. Hvis de ikke kunde huske — man kan ikke forlange, at alle skulle kunne huske al Ting —, at de have været med til at give Bemyndigelse til at sende til Finans-

ministeren den omtalte Skrivelse, have de haft tilstrækkelig Anledning til i de Dage, der ere gaaede siden 1ste Behandling, at undersøge i Udvalgets Kopibog, hvad de have været med til at give Formanden Bemyndigelse til. De Herrer kunde have undersøgt Sagen, og de maatte da have sagt til sig selv: Efter det, vi ere gaaede med til, kunne vi ikke bag efter stille Ændringsforslag.

Finansministeren (Vilhelm Lassen):

Da jeg sidst havde Ordet, glemte jeg en Bemærkning til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at da der er Tale om saa gamle Folk, vil der sikkert være en Del, der befinder sig i en saadan Svag- hedsstilstand, at de ikke burde blive raa- dende over de 100 Kr., idet det da ikke kunde sikres, at disse Penge bleve anvendte fornuftigt og til virkelig Fordel for dem, og spurgte, om der ikke kunde gives en Vejledning saaledes, at man sikrede sig, at Pengene kom de gamle til gode. En saadan Vejledning tror jeg er umulig. Det er i det hele vanskeligt at gribe ind i saadanne Forhold. Hvad der kan ske, er følgende. Hvis man et eller andet Sted bliver opmærksom paa, at andre misbruge saadan en gammel Mand, og at de 100 Kr. gaa andetsteds hen end til den, der egentlig skulde have Gavn af dem, kan vedkommende Øvrighedsperson, hvis han er aarvaagen, sørge for, at den gamle Mand bliver umyndiggjort, og at der bliver indsat en Værge for ham, og naar der bliver sat en paalidelig Mand som Værge, kan han drage Omsorg for, at de 100 Kr. virkelig blive anvendte til Fordel for vedkommende gamle Mand. Jeg vil haabe, at man rundt i Landet vil være opmærksom paa dette Forhold.

Maa jeg, da jeg har Ordet, udtale min Forbavselse over, at det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) kan sige disse mærkelige Ord, at ved den Form, Forslaget nu har faaet, er det blevet en Forherligelse af Krigen, medens det i 1898, da det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds stillede Forslag om en Jubilæumsgave, der udtrykkelig kaldtes en Hædersgave, ikke var nogen Forherligelse af Krigen. Da var det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ganske af samme Mening som nu, at Krig er noget af det vederstyggeligste, der er i Verden. Jeg vil kun sige, at man plejer ikke at holde Jubilæum for Vederstyggeligheder, og jeg synes, at det ærede